

Olsztyn, 25. 07. 2019r.

Prof. dr hab. Marian Wiwart
Katedra Hodowli Roślin i Nasiennictwa
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski
w Olsztynie

OCENA

całokształtu działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Pana doktora habilitowanego Grzegorza Żurka z Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego, w związku z wszczęciem przez Radę Naukową tego Instytutu postępowania o nadanie tytułu profesora.

Ocenę wykonano na prośbę Dyrektora IHAR-PIB prof. dr hab. Henryka Bujaka.

Dane ogólne – przebieg pracy zawodowej

Dr hab. Grzegorz Żurek w roku 1983 ukończył studia na Wydziale Rolnym Akademii Techniczno – Rolniczej im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy, uzyskując dyplom magistra inżyniera rolnictwa.

W tym samym roku podjął zatrudnienie na etacie stażysty w Ogrodzie Botanicznym IHAR w Bydgoszczy, gdzie pracował do roku 2006 kolejno na etacie inżyniera, asystenta i adiunkta. W roku 1996 na podstawie rozprawy „Wpływ warunków przechowywania nasion na zdolność kiełkowania oraz fenologiczną i morfologiczną zmienność roślin kostrzewy łąkowej (*Festuca pratensis* Huds.)”, wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. M. Jassemę, uzyskał stopień doktora nauk rolniczych w zakresie agronomii, nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin. W roku 2006 rozpoczął pracę w Samodzielnej Pracowni Traw i Roślin Motylkowatych w IHAR w Radzikowie, gdzie sfinalizował badania stanowiące podstawę do wykonania rozprawy habilitacyjnej „Reakcja traw na niedobory wody – metody oceny i ich zastosowanie dla gatunków trawnikowych”. W roku 2007 uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin. W roku 2008 został zatrudniony na stanowisku docenta w Samodzielnej Pracowni Traw i Roślin Motylkowatych Drobnonasiennych i w tym samym roku został powołany na stanowisko kierownika Zakładu

Traw, Roślin Motylkowatych i Energetycznych IHAR, które piastuje do chwili obecnej. Od roku 2010 Kandydat jest zatrudniony na etacie profesora nadzwyczajnego IHAR.

Działalność naukowo-badawcza

Dorobek naukowy, jakim legitymuje się dr hab. Grzegorz Żurek wskazuje na to, że jest On dojrzałym, samodzielnym pracownikiem naukowym. Na dzień sporządzenia niniejszej oceny, sumaryczny IF (dla lat opublikowania prac) wszystkich publikacji oryginalnych wynosi 39.099¹, a wartość punktowa całego dorobku publikacyjnego, według punktacji MNiSW, zamyka się liczbą 919 pkt.² (670 pkt. prace z listy A, 249 pkt. z listy B i rozdziały w monografiach). Łączna liczba prac Kandydata indeksowanych w bazie Web of Science Core Collection wynosi 26, przy liczbie cytowań 125 i wartości indeksu h równej 7. Liczba autocytowań wynosi 10, co stanowi **jedynie niecałe 9.6%** wszystkich cytowań. Spośród 26 indeksowanych prac, w czasopismach z najwyższego kwartyla (Q1) według JCR, dla kategorii Agronomy zostały opublikowane 3 (czyli 11.5%), dla kategorii Agriculture Engeenering 3 (11.5%), dla kategorii Ecology / Mycology 2 (7.7%), dla Plant Science i dla Forestry po 1 (3.8%) (niektóre czasopisma sklasyfikowane są w Q1 w więcej niż jednej dyscyplinie). Wskaźniki te wskazują na dużą wartość uzyskanych wyników. W 12 pracach, z czego w 9 po habilitacji, Kandydat był pierwszym lub jedynym autorem. Od roku 2007, w którym Kandydat uzyskał stopień doktora habilitowanego, opublikowane zostały 23 prace (88.5%). Kandydat opublikował 24 prace z listy B i 9 prac popularno-naukowych. **Dane te bezspornie wskazują, że po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego Kandydat znacząco powiększył swój dorobek naukowy. Daje Mi to podstawy do stwierdzenia, że dr hab. Grzegorz Żurek posiada osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym.** Po habilitacji Kandydat aktywnie uczestniczył w 46 konferencjach krajowych i zagranicznych, czternastokrotnie wygłaszając referaty lub wykłady. Aktywność ta świadczy o rozumieniu potrzeby i umiejętności promowania na bieżąco swych osiągnięć naukowo badawczych na szerszym forum naukowym. Oryginalne prace twórcze Jego współautorstwa, opublikowane były w następujących czasopismach z

¹ Wartości IF dla czasopism zgodne z rokiem opublikowania wg JCR. Dla prac z roku 2019 przyjęłem wartości dla roku 2018.

² Dla prac z listy A opublikowanych przed rokiem 2010 przyjęłem punktację z roku 2010, dla każdej z prac z listy B opublikowanych przed rokiem 2009 przyjęłem 2 pkt. Punktacja wszystkich publikacji (listy A i B) po roku 2010 zgodna z rokiem opublikowania pracy.

listy A MNiSW: Acta Biologica Cracoviensia Series Botanica, Acta Physiologiae Plantarum, Biomass & Bioenergy, Bioresources, Biosystems Engineering, Fodder Crops and Amenity Grasses, Fungal Ecology, Genetic Resources and Crop Evolution, Industrial Crops and Products, International Agrophysics, Journal of Phytopathology - Phytopathologische Zeitschrift, Plant and Soil, PloS One, Seed Science and Technology oraz Urban Forestry & Urban Greening.

W roku 2010 Kandydat odbył jedną krótkoterminową wizytę roboczą w Chinach, w Instytucie Mikrobiologii Stosowanej i w Instytucie Roślin Zbożowych Akademii Nauk Rolniczych Prowincji Xinjiang.

Kandydat wykonał 12 recenzji wniosków projektów do konkursów NCBiR (PBS, POIG, Strategiczny Program Rozwoju Badań Naukowych i Prac Rozwojowych) i w roku 2012 wykonał jeden projekt wykonawczy *Konstrukcja warstwy nośnej wraz z naturalnym produktem darniowym. Stadion Miejski Wrocław* na zlecenie firmy MGM IWEST. Uczestniczył ponadto w pracach 9 zespołów eksperckich, m.in. MRiRW, Ministerstwa Gospodarki, Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich.

Do najważniejszych kierunków badawczych realizowanych przez Kandydata, po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego należy zaliczyć:

- Badania obecności symbiontów grzybowych (endofitów) traw na półnaturalnych zbiorowiskach łąkowych w Polsce z uwzględnieniem ich interakcji ze środowiskiem, wpływu na odporność roślin-gospodarzy na stresy biotyczne oraz sposobów rozprzestrzeniania się tych grzybów
- Wykorzystanie traw w zastosowaniach nieżywnościowych
- Badania nad jakością gatunków i odmian traw dla celów gazonowych z uwzględnieniem aspektów środowiskowych, użytkowych oraz fizjologicznych
- Badania nad aspektami fizjologicznymi związanymi z reprodukcją oraz warunkami uprawy miskantusa olbrzymiego

W ramach pierwszego kierunku dr hab. G. Żurek podjął próbę określenia, na ile obecność symbiontów grzybowych jest w Polsce powszechna i których gatunków traw dotyczy. Uzyskane wyniki wskazują, że endofity występują na ok. 70% stanowisk łąkowych w kraju, zasiedlając głównie kostrzewę łąkową, kostrzewę czerwoną, kostrzewę trzciniową oraz życicę trwałą. Sporadycznie spotykane są również w roślinach śmiałka darniowego, wiechliny łąkowej, strzępicy czy mannicy odstającej. Endofity są również obecne w nasionach odmian

uprawnych wymienionych wyżej gatunków. Ponadto Kandydat eksplorował różne regiony kraju dla pozyskiwania traw zasiedlonych przez endofity oraz oceny zawartości jednej z mikotoksyn przez nie wytwarzanych, ergowaliny, jak również wpływu obecności tych grzybów na odporność roślin na patogeny. Okazało się, że ergowalina występuje dość powszechnie w półnaturalnych zbiorowiskach łąkowych w Polsce, bowiem w trawach z niemal połowy badanych stanowisk (47.3%) stwierdzono występowanie endofitów produkujących ten metabolit. Ryzyko szkodliwości dla zwierząt (koncentracja powyżej 0.2 mg kg⁻¹) dotyczyło tylko 11% badanych stanowisk, jednak zwierzęta nie są spasane wyłącznie trawą z endofitami z racji wielogatunkowości polskich użytków zielonych, dlatego zagrożenie ze strony tej toksyny jest odpowiednio mniejsze. Stwierdzono ponadto, że zmienność warunków klimatycznych w Polsce jest zbyt mała, aby ukazać szeroki zakres możliwych efektów interakcji mutualistycznej roślina – endofit. Stanowiło to najprawdopodobniej powód, dla którego zmienność występowania endofitów jak również produkcji ergowaliny była w niewielkim stopniu zdeterminowana zmiennością warunków klimatycznych. Zaledwie 15% zmienności parametrów bioklimatycznych związanych z temperaturą powietrza warunkowało stwierdzoną zmienność frekwencji endofitów średnio dla 5 badanych gatunków.

W swoich badaniach dr hab. G. Żurek stwierdził występowanie dodatniej korelacji między występowaniem endofitów a średnią temperaturą najgorętszego oraz najwilgotniejszego kwartału roku (dla Polski są to zawsze miesiące letnie) oraz ujemnej dla sumy opadów w tym samym okresie. Prowadzi to do stwierdzenia, że zasiedlenie traw przez grzyby endofityczne podwyższa odporność rośliny-gospodarza na naturalne okresowe deficyty wody, którym mogą jednocześnie towarzyszyć relatywnie wysokie temperatury powietrza. Kolejnym wnioskiem było to, że struktura przestrzenna występowania endofitów na trawach w Polsce jest najprawdopodobniej losowa.

Ponadto dr hab. G. Żurek wykazał pozytywny wpływ obecności grzybni endofita w roślinach żywicy trwałej inokulowanej zarodnikami *Drechslera siccans* oraz *Fusarium* sp. Częstotliwość pojawienia się symptomów helmintosporiozy na roślinach bez obecności endofita wynosiła średnio ok. 42%, podczas gdy dla roślin z endofitem było to ok. 6%. Podobnie średnie porażenie roślin bez endofita przez *Fusarium* było również znacząco większe w porównaniu z roślinami zawierającymi te symbionty. W dzikich populacjach żywicy trwałej zasiedlonych endofitami występuje szeroki wachlarz reakcji na obecność patogenu grzybowego – od

całkowitego braku reakcji po silne ograniczenie infekcji. Wśród badanych 12 populacji życicy trwałej z regionu Polski wschodniej i środkowej zidentyfikowano trzy, które silnie ograniczały efekty sztucznej inokulacji zarówno *Drechslera* sp. jak i *Fusarium* sp.

Badania przeprowadzone przez Kandydata wskazują ponadto, że po siedmiu miesiącach wegetacji roślin czterech odmian życicy trwałej z endofitami w bezpośrednim sąsiedztwie (ok. 5 cm) roślin tych samych odmian bez endofitów, w tkankach tych ostatnich również pojawiła się grzybnia. Stopień zasiedlenia roślin bez endofitów był proporcjonalny do odległości od roślin z endofitami – im bliżej źródła grzybni, tym zasiedlenie było większe. Może to wskazywać na istnienie zjawiska transmisji horyzontalnej grzybni zarówno poprzez przenoszenie strzępek podczas koszenia i udeptywania trawy, jak również poprzez stykające się systemy korzeniowe. W skali Polski przeprowadzone przez Kandydata badania mają niewątpliwie charakter nowatorski.

W ramach drugiego kierunku badań Kandydat wykazał, że niektóre gatunki traw wieloletnich mają znaczny potencjał w zakresie pobierania metali ciężkich z gleby, co równocześnie wiąże się ze stresem fizjologicznym, objawiającym się chociażby zaburzeniem funkcjonowania fotosystemu II. Z biomasy traw, oprócz jej bezpośredniego spalania, możliwe jest również wytwarzanie papieru o zadowalających właściwościach, zróżnicowanych w zależności od zastosowanego gatunku. W badaniach nad populacjami bardzo obiecującego z punktu widzenia zastosowań pozapaszowych gatunku, jakim jest perz wydłużony (*Elymus elongatus*) wytypowano zestaw cech, na podstawie których można prowadzić prace hodowlane dla uzyskania pożądanego zestawu cech użytkowych. Wyniki zastosowano z powodzeniem w praktyce, uzyskując szereg materiałów hodowlanych, z których jeden dał początek odmianie *Bamar* (5% udziału Kandydata w autorstwie) dla której hodowca (Hodowla Roślin Grunwald sp. z o. o. Grupa IHAR) posiada wyłączne prawo.

W ramach trzeciego kierunku badań Kandydat określał zróżnicowaną jakość różnych odmian 10 gatunków traw, w tym rzadko stosowanych w zasiewach trawnikowych wiechliny niskiej i strzępicy, zwłaszcza w warunkach deficytu światła, wody, użytkowania ekstensywnego czy stymulacji wegetacji za pomocą okrywania. Ponadto badania dotyczyły możliwości przedłużenia wegetacji naturalnych nawierzchni sportowych dla umożliwienia bezpiecznej eksploatacji obiektów sportowych w okresach, gdy murawa jest zmarznięta (koniec listopada – początek marca). Zaproponowano alternatywny dla podgrzewania sposób stymulacji wegetacji traw za pomocą okrywania agrowłókniną. Metoda umożliwia przedłużenie okresu

eksploatacji muraw o ok. 4 tygodnie w skali roku, nie powodując jakichkolwiek negatywnych skutków ubocznych dla kondycji traw.

W ramach czwartego kierunku badań potwierdzono wcześniejsze przypuszczenia dotyczące sterylności miskantusa olbrzymiego, która związana jest z zaburzeniami w wytwarzaniu męskiego i żeńskiego gametofitu oraz wykształcaniu zarodka. Nowa zmienność w tym gatunku może być tworzona na drodze andro- i gynogenezy. Rośliny wytworzone techniką *in vitro* różniły się istotnie od form donorowych a ponadto stwierdzono w nich znacznie wyższą od roślin wyjściowych zawartość frakcji hemicelulozy. Stwierdzono również że rośliny rozmnażane w sposób tradycyjny przez podział są w stanie tolerować zasolenie podłoża w zakresie do 100 mM, a tolerancja roślin na zasolenie jest ściśle uzależniona od początkowej wagi kłączy, z których zostały otrzymane. Uzyskane wyniki pozwalają mieć nadzieję na powodzenie uprawy tego gatunku, zwłaszcza na obszarach nieprzydatnych do produkcji żywności.

Reasumując, prace wykonane przez dr hab. Grzegorza Żurka mają nie tylko duże znaczenie poznawcze ale uzyskane przez Niego wyniki są cenne zarówno dla praktycznej hodowli jak i uprawy traw użytkowanych różnych kierunkach. Kandydat prowadził swoje badania na bardzo zróżnicowanym materiale badawczym a uzyskane przez Niego są bardzo ciekawe i cenne nie tylko w wymiarze krajowym.

Po zapoznaniu się z całym dorobkiem naukowym dr hab. Grzegorza Żurka stwierdzam, iż **dorobek ten jest znaczący a Kandydat jest dobrze znanym, niekwestionowanym i rozpoznawalnym nie tylko w Polsce, specjalistą w zakresie badań nad trawami.** Prezentowane dotąd przez Niego w oryginalnych publikacjach wyniki z całą pewnością spełniały kryterium *novum* naukowego.

Kandydat uczestniczył w sześciu różnych projektach badawczych, w których dwukrotnie pełnił On funkcję kierownika. Cztery z tych projektów realizowane były w ramach programu wieloletniego IHAR a pozostałe finansowane były ze środków MNiSW, MRiRW, NCBiR i Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 – 2020. Projekty finansowane były/są przez KBN, MNiSW, NCN, NCBiR i MRiRW oraz dwa realizowane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego. Co istotne, we wszystkich tych projektach dr hab. G. Żurek uczestniczył **po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego, a więc po roku 2007.**

- Projekt NCBiR, POIR.01.01.01-00-0920/16 (2017-2021), Technologia uprawy i przerobu innowacyjnej odmiany różnika przerośniętego na potrzeby wytwarzania taniej energii odnawialnej (kierownik zespołu naukowego)
- Program aktywnej edukacji, integracji i współpracy na obszarach wiejskich w Polsce nr wniosku: POIS.02.04.00-00-0066/16, w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 - 2020, Działanie 2.4: Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna (2017-2019) (wykonawca)
- Projekt MRiRW (2014-2020), Badanie cech warunkujących zawiązywanie nasion, ich jakość oraz plon w wybranych gatunkach traw wieloletnich (kierownik)
- Program Wieloletni IHAR-PIB, Tworzenie naukowych podstaw postępu biologicznego i ochrona roślinnych zasobów genowych źródłem innowacji i wsparcia zrównoważonego rolnictwa oraz bezpieczeństwa żywnościowego kraju (2015-2020). Zadanie: Weryfikacja i optymalizacja metod i systemów upraw polowych roślin na cele nieżywnościowe (kierownik zadania)
- Projekt własny MNiSW, 31001332/1113 (2007 – 2010), Badanie rozprzestrzenienia się endofitów na trawach w Polsce, ocena zagrożenia dla zwierząt oraz przydatności zasiedlonych roślin w hodowli odmian traw gazonowych (wykonawca)
- Program Wieloletni IHAR – PIB, Ulepszanie roślin dla zrównoważonych agroekosystemów, wysokiej jakości żywności i produkcji roślinnej na cele nieżywnościowe (2008-2013).
 - Zadanie: Doskonalenie nasiennictwa gatunków traw o niskiej rentowności na użytki i tereny zielone (kierownik zadania)
 - Zadanie: Monitorowanie zmian w występowaniu i szkodliwości grzybów z rodzaju *Neotyphodium* - endofitów traw w Polsce oraz ocena zagrożenia dla zwierząt (kierownik zadania)
 - Zadanie: Ocena i poszerzanie przydatności roślin alternatywnych do bioakumulacji metali ciężkich (kierownik zadania)

Ponadto w latach 1990-2006 dr hab. G. Żurek kierował czterema instytutowymi tematami badawczymi.

Kandydat jest współautorem gazonowej odmiany życicy trwałej (*Lolium perenne* L.) *Stoper*, która wpisana była do Rejestru Odmian w latach 2003-2018 oraz trzech odmian, do których IHAR-PIB i Hodowla Roślin Grunwald sp.z.o.o. Grupa IHAR posiadają wyłączne prawo: perz

wydłużony (*Elymus elongatus*(Host.) Runemark) odm. *Bamar*, proso różgowe (*Panicum virgatum* L.) odm. *Mardan* i bekmannia robaczkowata (*Beckmannia eruciformis* (L.) Host.) odm. *Mardan*.

Działalność dydaktyczna i udział w kształceniu kadr naukowych i zawodowych

Dr hab. G. Żurek przejawiał znaczną aktywność na niwie dydaktycznej i popularyzacji nauki. W latach 2010-2019 wygłosił 22 wykłady, głównie skierowane do rolników, pracowników doradztwa rolniczego i członków Polskiego Stowarzyszenia Greenkeeperów. Był opiekunem naukowym studenta odbywającego praktykę letnią w roku 2016 oraz opiekunem dwojga studentów SGGW odbywających trzymiesięczny staż w IHAR-PIB w ramach projektu „Program doskonalenia dydaktyki SGGW w dziedzinie pozyskiwania surowców roślinnych dla energetyki w kontekście celów Strategii Europa 2020”. Jest autorem lub współautorem 9 publikacji o charakterze popularnonaukowym i dwukrotnie brał udział w krajowych imprezach popularyzujących naukę.

Kandydat pełnił funkcję promotora jednym przewodzie zakończonym pozytywną obroną rozprawy doktorskiej (w roku 2016) i aktualnie jest promotorem w jednym wszczętym przewodzie doktorskim. Wykonał jedną recenzję w przewodzie habilitacyjnym (dr Arkadiusz Kosmala, 2013r.) i jedną recenzję wydawniczą monografii dr inż. Małgorzaty Szczepanek (2013r.). Mam jednak poważną wątpliwość, czy **wykonanie recenzji wydawniczej monografii naukowej jest równoznaczne z wykonaniem recenzji w przewodzie habilitacyjnym**. Czterema recenzentami w przewodzie pani dr M. Szczepanek byli prof. prof. Kazimierz Grabowski, Wiesław Jerzy Koziara, Roman Łyszczarz i Zdzisław Wyszłyński. Powyższa wątpliwość skłania mnie do konstatacji, że **dr hab. Grzegorz Żurek nie spełnia w tym zakresie (w mojej opinii), formalnego, ustawowego wymogu** określonego ustawie z dn. 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki.

Kandydatowi dwukrotnie powierzano funkcję sekretarza komisji habilitacyjnej, dwukrotnie członka zespołu do prowadzenia czynności w przewodzie habilitacyjnym, jeden raz pełnił funkcję Przewodniczącego Komisji Doktorskiej Rady Naukowej IHAR-PIB i 17-krotnie był członkiem takiej komisji. Dziewiętnastokrotnie pełnił funkcję przewodniczącego komisji egzaminacyjnej w przewodzie doktorskim i 5-krotnie był członkiem takiej komisji. Aktywność jaką Kandydat przejawiał na tej niwie oceniam jako bardzo znaczącą.

Działalność organizacyjna

Dr hab. Grzegorz Żurek przejawiał i przejawia ogromną aktywność organizacyjną. Od roku 2008 jest kierownikiem Zakładu Traw, Roślin Motylkowatych i Energetycznych IHAR w Radzikowie zaś od roku 2012 jest sekretarzem naukowym IHAR-PIB. Na przełomie stycznia i lutego 2018r. pełnił obowiązki Dyrektora Instytutu. Kandydat jest od roku 2008 do chwili obecnej członkiem Rady Naukowej IHAR-PIB, od roku 2011 członkiem Komisji Dyscyplinarnej Pierwszej Instancji w Instytucie i od 2014 r. członkiem Kolegium Elektorów Rady Głównej Instytutów Badawczych. W latach 2012 – 2016 był członkiem Komisji ds. Rozwoju Kadry Naukowej Rady Naukowej IHAR-PIB. Ponadto od roku 2011 jest Przewodniczącym Komisji ds. Konkursów na stanowiska naukowe w IHAR-PIB, od 2013 pełni funkcję Redaktora Wykonawczego czasopisma *Plant Breeding and Seed Science* i pełnomocnika Dyrektora Instytutu do spraw przeciwdziałania zagrożeniom antykorupcyjnym. Od roku 2016 jest członkiem Rady Społecznej Mazowieckiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Warszawie.

W latach 2015-2018 wykonał 11 recenzji wydawniczych dla czasopism posiadających IF: *Environmental Science and Pollution Research* (1), *Applied Engineering in Agriculture* (1), *Biology Letters* (1), *International Journal of Phytoremediation* (1), *World Journal of Microbiology and Biotechnology* (1), *Frontiers in Plant Science* (1), *Grassland and Forage Science* (1), *Journal of Applied Genetics* (1), *Symbiosis* (1), *Biomass and Bioenergy* (2) oraz *Biosystems Engineering* (1). Liczba recenzji wydawniczych jest zawsze dobrym miernikiem rozpoznawalności w międzynarodowym środowisku naukowym.

Kandydat jest członkiem Polskiego Towarzystwa Łąkarskiego, Fundacji "Koalicja na Rzecz Biosekwestracji" (od 2017 r. sekretarz zarządu) i American Association for the Advancement of Science.

Duża aktywność naukowa Kandydata znalazła odzwierciedlenie w trzech nagrodach Dyrektora Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – PIB za publikację wydrukowaną w renomowanym międzynarodowym czasopiśmie naukowym w roku 2013, 2014 i 2017. W roku 2016 dr hab. G. Żurek otrzymał Złoty Medal za Długoletnią Służbę.

Wniosek końcowy

Po analizie przedstawionej dokumentacji w sprawie wszczęcia przez Radę Naukową Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego w Radzikowie postępowania o nadanie tytułu naukowego dr. hab. Grzegorzowi Żurkowi, obejmującej między innymi informacje o przebiegu pracy zawodowej, osiągnięciach w działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej, informację o działalności organizacyjnej i popularyzatorskiej oraz wykaz osiągnięć w pracy naukowo badawczej **konstatuję, że w mojej opinii nie spełnia On jednego formalnego wymogu** określonego ustawie z dn. 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65 poz. 595 z 2003 r., Dz. U. poz. 1789 z 2017 r.) i rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. poz. 1586 z 2016 r., rozdz. 3). Uwaga ta dotyczy zapisu w pkt. 3 artykułu 26, rozdział 3 Ustawy: „Tytuł profesora może być nadany osobie, która [...] posiada osiągnięcia w opiece naukowej – uczestniczyła co najmniej dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub w przewodzie habilitacyjnym lub w postępowaniu habilitacyjnym”.

Jedynie z powyższego względu podjąłem decyzję by nie wnioskować do Rady Naukowej Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego w Radzikowie o podjęcie dalszych etapów postępowania dotyczącego nadania Panu dr hab. Grzegorzowi Żurkowi tytułu naukowego profesora.

Nie zmienia to faktu, iż załączony do wniosku dorobek publikacyjny uznaję jako posiadający duże znaczenie dla rozwoju badań nad trawami a aktywność organizacyjna, jaką przejawiał Kandydat jest w mojej opinii ponadprzeciętna.

